

ningens Adskillelse og Anklageprincippet's Gennemførelse — er af saa ringe Værdi, at den paa ingen Maade er alle de Penge og al den Ulejlighed værd, som den vil koste. Hellere end at vedtage en Lov, der paa disse to Hovedpunkter følger den Albertiske, maatte man vedtage en Lov, som ophæver den Albertiske, og saa se Tiden an.

Foruden paa disse to Hovedpunkter har Mindretallet stillet Ændringsforslag paa forskellige vigtige Punkter.

Mindretallet vil ikke tilstede, at en Regering skal kunne indsætte en Kommission med dømmende Myndighed. Det er en meget farlig og ganske unødigt Myndighed. Til Undersøgelser skal der intet være i Vejen for, at Regeringen kan faa en Kommission (naar den henvender sig til Landsretten, og denne finder Anledning dertil), men Dom bør kun kunne afsiges af Landets faste Domstole. (Ændringsforslag Nr. 8).

Selv hvor det tilstedes Regeringen at faa en Undersøgelseskommission eller en Undersøgelsesdommer udmeldt, bør ikke enhver som helst kunne sættes til at huse med Forhør og Undersøgelser Landet over, men dertil bør kun kunne tages en Mand, der har den Ansvarsfølelse, som følger med at være fast Dommer (Ændringsforslag Nr. 12).

En Lovovertrædelse bør ikke, fordi den er undergivet privat Forfølgning (en trykt eller mundtlig Ærefornærmelse f. Eks.) være udelukket fra at blive bedømt af Nævninger, naar Lovovertrædelsen dog har haft en saadan Karakter, at den maa kaldes politisk. Det er af Vigtighed at hævde dette, og Ændringsforslag i saa Henseende er stillet under Nr. 28.

Mindretallet betvivler, at Højesteret og Landsretterne ville kunne overkomme deres Forretninger, naar der til hver Sags Afgørelse eller til hver Sags Behandling skal kræves saa stort et Dommertal, som Lovforslaget kræver. Og da det formentlig vil være ganske tilstrækkeligt, at 7 Højesteretsdommere deltage i hver Sags Afgørelse, og at 3 Landsdommere deltage

i den enkelte Landsretssags Behandling, hvad enten Nævninger medvirke eller ej, foreslaar Mindretallet disse Tal i Stedet for henholdsvis 9 og 5 (Ændringsforslag Nr. 2 og 4).

Mindretallet ser ingen Grund til at opretholde de nuværende Retsskriverembeder (Ændringsforslag Nr. 7) og betvivler, at en god Udvikling af Sagførervæsenet og Sagførerstanden fremmes ved Lovforslagets Bestemmelser om Sagførersamfund og Sagførerraad, hvorfor man foreslaar, at disse udgaa (Ændringsforslag Nr. 16). For det Tilfælde, at disse Bestemmelser alligevel blive staaende, foreslaar Mindretallet, at der dog foretages nogle Ændringer deri, nemlig at der kun bliver eet Sagførersamfund for hele Landet (Ændringsforslag Nr. 17), og at Ministeriet ikke egenmægtigt, men kun naar Landsretten udtaler sig derfor, skal kunne gøre en Afvigelse fra den Regel, at ingen kan beskikkes som Sagfører uden Sagførerraadets Vidnesbyrd om tilbørlig Indøvelse og retskaffen Vandel (Ændringsforslag Nr. 19).

Mindretallet anser det af Vigtighed for Publikums Betyggelse mod unødigt Bødeanvendelse, at ingen som helst Bøde maa tilfalde nogen Kasse, som Retshaandhæveren kan tænkes at ønske beriget med Bøder. Man foreslaar derfor, at alle Bøder uden Undtagelse skulle gaa til den interesseløse Statskasse (Ændringsforslag Nr. 32).

Et tredje Mindretal (Ellinger) har den Hovedindvending imod den i Fjor vedtagne og nu atter foreliggende Retsplejelov, at Nævninger ved den indføres i dansk Retspleje. Vel sandt, at Grundlovens § 74 paabyder Indførelse af Nævninger ved Behandling af visse Sager, men den Adskillelse imellem Retsplejen og Forvaltningen, som Grundlovens § 71 paabyder, vil jo dog *ikke* blive foretaget ved nærværende Forslag til Lov; Mindretallet mener, at denne Foranstaltning er af en ganske anderledes Betydning for Retsplejen end Indførelse af Nævninger, og vilde ubetinget slutte sig til et Forslag, der holdt paa